

Վահան Տերյան

Փողոցում

Գիշերվա փողոցները թափուր
Շրջեցի տրտում ու միայնակ,
Խոհերով և՛ քաղցր, և՛ տխուր,
Երագով դյութական ու հստակ...

Աշխարհում այս աղոտ, ես քնքուշ
Մի հեքիաթ հյուսեցի քո մասին,
Պատկերդ լուսեղեն ու անուշ
Պարզեցի կյանքի չար երա գին...

Մեկնեցի վիճակքս անժպիտ
Օրերիդ օրորի՛ն, օրորի՛ն,
Կույս հոգուդ խնդությանը վրձիտ,
Հայացքիդ տխրությանը խորին...

Անաղմուկ, անտրտունջ, անհնչյուն
Գալիս ես ու նորից հեռանում,
Ու հեռվից դյութում ես ու կանչում,
Լուսերե՛ս, անմարմի՛ն, անանո՛ւն...